Μαρία Παναγοπούλου: συνέντευξη στην Μαρία Τσακίρη

March 28, 2022

Συγγραφέας του βιβλίου «Το απωθημένο φυγείν αδύνατον» – Εκδόσεις «Ψυχογιός»

Μια καθηλωτική αληθινή ιστορία για τη δύναμη των απωθημένων, από εκείνες που σε κάνουν να σταματάς την ανάγνωση για να φωνάξεις «μα, είναι δυνατόν;» κρύβεται πίσω από «**Το απωθημένο φυγείν αδύνατον**» της **Μαρίας Παναγοπούλου**. Δε χρειάστηκε να προσθέσει μυθοπλαστικά στοιχεία στη γραφή της. Είχε βάλει στοίχημα με τον εαυτό της να αποδώσει τους χαρακτήρες με τρόπο που να μην υπάρχουν αναπάντητα "γιατί" στον αναγνώστη ως προς τις πράξεις τους και το κέρδισε, εξηγώντας κάθε ακραία συμπεριφορά τους με έναν απλό τρόπο: εμβαθύνοντας όσο πιο πολύ μπορούσε στις ψυχές τους. Όπως λέει στο **Vivlio-life** η συγγραφέας «*Προσωπικά διαφωνώ με τους ήρωες του βιβλίου μου σε ό,τι αφορά τα απωθημένα. Έχω την πεποίθηση πως η ζωή είναι κυρίως πράξεις. Οτιδήποτε παραμένει στη σφαίρα του ονείρου, της επιθυμίας ή του απωθημένου, δεν μπορεί να με επηρεάσει αρνητικά…*»

- **Μια νέα αληθινή ιστορία, από εκείνες που φροντίζετε να μένουν για καιρό στο μυαλό του αναγνώστη, μόλις ξεκίνησε την πορεία της. Ποια είναι τα πρόσωπα που σας κρατούσαν ξάγρυπνη όλους αυτούς τους μήνες;**
  Σας ευχαριστώ πολύ. Οι πρωταγωνιστές του βιβλίου είναι δύο αδέλφια από τη Σαντορίνη, η Καλλίστη και ο Ανάργυρος Σαντοριναίος, που θεωρητικά τα έχουν όλα. Πλούτη, επαγγελματική επιτυχία, κοινωνική καταξίωση, δημοφιλία. Κάποιοι ανοιχτοί λογαριασμοί με το χθες όμως, κάποια απωθημένα που δεν αντιμετωπίστηκαν ποτέ, γίνονται βαρίδια και καταστρέφουν το παρόν και το μέλλον τους. Μαζί τους η Άννα, μία κοπέλα από την Ανάφη που εργάζεται στο ξενοδοχείο της οικογένειας Σαντοριναίου και ετοιμάζεται να παντρευτεί με τον Ανάργυρο, λογαριάζοντας χωρίς την ξενοδόχο- αδελφή του, που τινάζει τη γαμήλια τελετή στον αέρα. Αλλά και η Μαιρούλα, η μετέπειτα σύζυγος του Ανάργυρου που πρέπει να παλέψει με το φάντασμα του ανεκπλήρωτου έρωτα τού άντρα της. Η πιο αγαπημένη μου όμως ηρωίδα είναι η Γλυκερία, ένα κορίτσι που γεννήθηκε κωφό κι όμως εκφράζεται μέσα από τον χορό και λατρεύει την όπερα.
- **Ξεκινώντας το βιβλίο σας, ομολογώ πως είχα μια χαλαρή διάθεση. Ίσως ήταν το όμορφο εξώφυλλο, ίσως ήταν εκείνος ο υπέροχος γάμος που θα ξεκινούσε σε λίγο και με κάνατε να νιώσω καλεσμένη! Και ξαφνικά, δέχτηκα την «επίθεση» των λέξεων μιας δυνατής σκηνής. Αναρωτιέμαι πως νιώσατε εσείς όταν ακούσατε τη βασική πρωταγωνίστριά της να την περιγράφει.**
  Την ιστορία μού την εμπιστεύτηκε η κουνιάδα της υπόθεσης, που στο βιβλίο την αποκαλώ Καλλίστη. Δύσκολος άνθρωπος, με τον αέρα της πλούσιας και επιτυχημένης και με τη νοοτροπία των γυναικών που μένουν μόνες στη ζωή, γιατί επιλέγουν την καριέρα. Τη γνώρισα σε ένα επαγγελματικό ραντεβού και αισθάνθηκα μεγάλη ανακούφιση όταν αυτό ολοκληρώθηκε, αφού η συμπεριφορά της μου προκαλούσε δυσφορία. Ήμουν έτοιμη να φύγω όταν μου πρότεινε, επιτακτικά, να με κεράσει έναν καφέ. Δέχτηκα για λόγους επαγγελματικής ευγένειας και λίγο αργότερα την άκουσα έκπληκτη να μου περιγράφει τη σκηνή στον γάμο του αδελφού της, για την οποία δεν μπορώ να πω περισσότερα γιατί θα κάνω spoiler.

- **Από εκείνη την πρώτη έντονη σκηνή, μέχρι τον επίλογο δεν είχαν τελειωμό οι ανατροπές. Με δεδομένο πως πρόκειται για αληθινή ιστορία, πόσο αφήσατε την έμπνευση να ελιχθεί μεταξύ μυθοπλασίας και πραγματικότητας;**
  Η μυθοπλασία κατέχει πολύ μικρό ποσοστό. Γράφοντας το βιβλίο ζήλεψα πολύ τη ζωή, γιατί θα ήθελα να μπορώ να φανταστώ κι εγώ τις ανατροπές που επιφυλάσσει εκείνη. Το μεγάλο στοίχημα που έβαλα με τον εαυτό μου, ήταν να αποδώσω τους χαρακτήρες με τρόπο που να μην υπάρχουν αναπάντητα γιατί στον αναγνώστη ως προς τις πράξεις τους, χωρίς να χρησιμοποιήσω τη μυθοπλασία. Για να το καταφέρω, χρειάστηκε να εμβαθύνω πολύ στις ψυχές τους, αλλά άξιζε κάθε δυσκολία.
- **«Είναι αδύνατον. Δεν μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Είναι κόντρα στους κανόνες της λογικής της στατιστικής, των πιθανοτήτων». Λόγια του Ανάργυρου που πολλές φορές επανέλαβα διαβάζοντας. Το βιβλίο σας επιβεβαιώνει πως η ζωή γράφει τα καλύτερα σενάρια. Ποια συναισθήματα ακροβατούσαν στην ψυχή σας όσο το γράφατε;**
  Όταν έγραφα αυτό το βιβλίο είχα τον φόβο ότι κάποιοι αναγνώστες θα θεωρήσουν υπερβολικές όλες αυτές τις ανατροπές, ακόμη κι αν ο σκηνοθέτης τους είναι η ίδια η ζωή. Μετά βέβαια, ήρθε η ιστορία με τα τρία νεκρά αδελφάκια από την Πάτρα που, ανεξάρτητα από την έκβασή της, ξεπερνάει και την πιο προχωρημένη φαντασία, οπότε αισθάνθηκα ότι εγώ απλώς έγραψα μια αληθινή ιστορία για τη δύναμη των απωθημένων. Καθηλωτική και καταιγιστική, με ακραίες συμπεριφορές που τουλάχιστον εξηγούνται απολύτως.
- **«Στα απωθημένα, λοιπόν. Που, αν δεν τα σκοτώσεις όσο είναι μικρά, θεριεύουν και απειλούν εκείνα να σε σκοτώσουν». Μία πρόταση της Άννας καθώς υψώνει το ποτήρι της με λίτσι μαρτίνι, που νομίζω μας βρίσκει σύμφωνους ως αναγνώστες. Το ίδιο και εσάς;**
  Προσωπικά διαφωνώ με τους ήρωες του βιβλίου μου σε ό,τι αφορά τα απωθημένα. Έχω την πεποίθηση πως η ζωή είναι κυρίως πράξεις. Οτιδήποτε παραμένει στη σφαίρα του ονείρου, της επιθυμίας ή του απωθημένου, δεν μπορεί να με επηρεάσει αρνητικά. Από τη στιγμή που υπάρχει μόνο μέσα στο μυαλό μου και αφεντικό του μυαλού μου είμαι εγώ, είτε το διεκδικώ μέχρι να το κατακτήσω είτε το προσπερνώ και συνεχίζω στην πραγματικότητα.
- **Με το προηγούμενό σας βιβλίο βάλαμε στο λεξιλόγιό μας μία καινούρια λέξη: «πενθερά». Με «Το απωθημένο φυγείν αδύνατον» μας προσφέρατε μεταξύ άλλων και μια πολύ τρυφερή έκφραση: «φαρφουρένια μου». Ποια είναι η έννοια και ποια η προέλευσή της;**
  Ούτε εγώ τη γνώριζα τη λέξη «φαρφουρένια» και μάλιστα η Καλλίστη με κατσάδιασε για αυτό. Δεν θα σας πως τη σημασία της, αφού έτσι κι αλλιώς ο Ανάργυρος προσφωνεί έτσι τον μεγάλο, απωθημένο του έρωτα, προσδίδοντας μία πολύ προσωπική σημασία που μόνο όποιος διαβάσει το βιβλίο θα την αισθανθεί.
- **Πρέπει να σας εξομολογηθώ, πως καθώς προχωρούσα στην ανάγνωση φαντάστηκα την Αγορίτσα από την Μάνη και τη Μόσχω από την Καλαμαριά σ' ένα τραπέζι με την Καλλίστη. Τι λέτε, θα μπορούσαν οι δυο «πενθερές» να τα βγάλουν πέρα με την κουνιάδα από τη Σαντορίνη;**
  Κατά μία έννοια η Αγορίτσα και η Μόσχω, οι δυο πεθερές από το βιβλίο μου «Η πενθερά», έβαλαν το χεράκι τους για να φτάσει σε εμένα η κουνιάδα από τη Σαντορίνη. Σε εκείνη την πρώτη συνάντηση μας με την Καλλίστη, πριν αρχίσει να μου εξομολογείται την προσωπική της ιστορία, με ρώτησε αν γράφω κάποιο βιβλίο. Εγώ της απάντησα ότι γράφω για μια Μανιάτισσα και μια Πόντια πεθερά και τότε εκείνη μου χαμογέλασε και μού είπε «η σχέση νύφης-πεθεράς έχει μεγάλο ενδιαφέρον αλλά υπάρχει και η σχέση νύφης-κουνιάδας που αξίζει να γίνει βιβλίο. Αφού λοιπόν αγαπάς τις αληθινές ιστορίες, άκου τη δική μου».
- **Υπάρχει άλλη μια έκφραση που με απασχόλησε: «Η πιο σκοτεινή νύχτα της ψυχής». Πόσο εύκολο είναι να την εντοπίσει κάποιος και μήπως εκεί πρέπει να αναζητήσει ο καθένας μας τα απωθημένα του;**
  Λυπάμαι που δεν μπορώ να πω περισσότερα για την «πιο σκοτεινή νύχτα της ψυχής», γιατί και πάλι θα κάνω spoiler. Δεν γνώριζα τί είναι και όταν μου το εξήγησε η Καλλίστη, έμεινα ξάγρυπνη αρκετά βράδια. Είναι σπουδαίο να καταφέρεις να ζήσεις τη δική σου «πιο σκοτεινή νύχτα της ψυχής», είτε μόνος με τον εαυτό σου είτε με ένα αγαπημένο σου πρόσωπο.
- **«Ο μισοτελειωμένος έρωτας είναι ένας ορθάνοιχτος λογαριασμός που δε θα σε αφήσει ποτέ να πας παρακάτω». Τελικά μήπως μόνο το «Ερωτικό απωθημένο φυγείν αδύνατον;»**
  Όχι, δεν θεωρώ πως μόνο το ερωτικό απωθημένο φυγείν αδύνατον, αν και η δύναμη του είναι πελώρια. Η άποψή μου είναι πως οι άνθρωποι στοιχειώνονται συχνά από τις ζωές που δεν έζησαν, όχι μόνο από τους έρωτες. Όνειρα που έμειναν ανεκπλήρωτα, επιθυμίες που καταπιέστηκαν, στόχοι που δεν κατακτήθηκαν, άνθρωποι που δεν «εξερευνήθηκαν» όσο θα θέλαμε, όλα μαζί οδηγούν στο «…φυγείν αδύνατον».
- **Τον τελευταίο καιρό, γράψατε πολλές προσωπικές αφιερώσεις στα βιβλία των διαδικτυακών σας φίλων. Τι σας είπε η Καλλίστη όταν διάβασε τη ζωή της μέσα από τη δική σας ματιά;**
  Μου αρέσει να γράφω διαφορετικές αφιερώσεις στους αναγνώστες μου, ανάλογα με την έμπνευση της στιγμής και τα συναισθήματα που μου γεννά ο καθένας, γι' αυτό και στις παρουσιάσεις μου απολαμβάνω τις υπογραφές. Δεν θα σας πω ακριβώς τι μου είπε η Καλλίστη όταν διάβασε το βιβλίο γιατί είναι κάτι πολύ προσωπικό, αλλά μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι γέλασε πολύ με την τελευταία φράση που γράφω στο σημείωμά μου, πριν από τη λέξη «τέλος». Αναζητήστε την…
- **Θέλετε να μοιραστείτε με τους φίλους του Vivlio-life την αφιέρωση που της γράψατε;**
  Η αφιέρωση που της έγραψα έχει δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος είναι μια φράση που λέμε πια μεταξύ μας και

αποτελεί, μάλλον, τον τίτλο του επόμενου βιβλίου μου. Το δεύτερο σκέλος είναι ένα δικό μου ευχαριστώ, όχι γιατί μου χάρισε μια τόσο δυνατή ιστορία αλλά γιατί η επαφή μαζί της με άλλαξε σαν άνθρωπο.

- **Θεωρείτε πως το βιβλίο σας είναι η πολυπόθητη λύτρωση που περίμενε χρόνια η Καλλίστη που μισήσαμε, αντιπαθήσαμε και κάποιοι ίσως συμπονέσαμε;**
  Να διευκρινίσω πως δεν τη μίσησα ούτε για μια στιγμή την Καλλίστη. Την κατανόησα, αλλά δεν κατάφερα να την αγαπήσω. Όταν της το εξομολογήθηκα μου απάντησε «δεν με ενδιαφέρει η αγάπη των άλλων, είμαι σε μία φάση της ζωής μου που διεκδικώ την αγάπη του εαυτού μου». Νομίζω ότι το βιβλίο αυτό δεν είναι μια λύτρωση για την ίδια. Είναι ένα σημαντικό βήμα προς την αγάπη του εαυτού της.
- **«Όπου ακούς πολλές συμπτώσεις ψάξε για αυτόν που τις εξυφαίνει», γράφετε. Ως συγγραφέας, κυρίως αληθινών ιστοριών, οφείλετε να πιστεύετε στις συμπτώσεις, εφόσον πιστεύουν σ' αυτές οι ήρωές σας. Ως άνθρωπος όμως;**
  Με απασχολούν πολύ οι συμπτώσεις και το αναφέρω μέσα στο βιβλίο μου αυτό, αποδίδοντάς το σε μία ηρωίδα μου. «Οι συμπτώσεις αποτελούσαν ανέκαθεν ένα πεδίο που τη γοήτευε. Τα ποσοστά τύχης και πεπρωμένου που περιείχαν ήταν ένας άλυτος γρίφος που την ταλάνιζε». Δεν έχω την απάντηση του γρίφου, αλλά κλίνω προς την άποψη πως τις συμπτώσεις, αν δεν τις εξυφαίνει άνθρωπος, τότε τις εξυφαίνει κάτι άλλο, άγνωστο και αχαρτογράφητο.
- **Κύκλος που δεν έκλεισε γεννά τ' απωθημένο, λένε και αναρωτιέμαι αν η τρίτη αυτή αληθινή σας ιστορία, σάς έχει αφήσει κάποιο απωθημένο ώστε να κλείσετε τον κύκλο της μ' ένα νέο βιβλίο.**
  «Το απωθημένο φυγείν αδύνατον» δεν μου άφησε κανένα απωθημένο. Άφησε στην πρωταγωνίστριά του όμως, η οποία επιθυμεί διακαώς να είναι η «νονά» του επόμενου βιβλίου μου που είναι έτοιμο αλλά δεν έχει σταλεί προς αξιολόγηση στις Εκδόσεις Ψυχογιός. Είναι μία σύνθετη εσωτερική διαδικασία για εμένα η αποστολή του επόμενου έργου μου, κάθε φορά υποβάλλω τον εαυτό μου σε δεύτερες, τρίτες… πολλές σκέψεις, πριν πατήσω «αποστολή» και αυτήν την περίοδο βρίσκομαι σε αυτήν ακριβώς τη φάση.

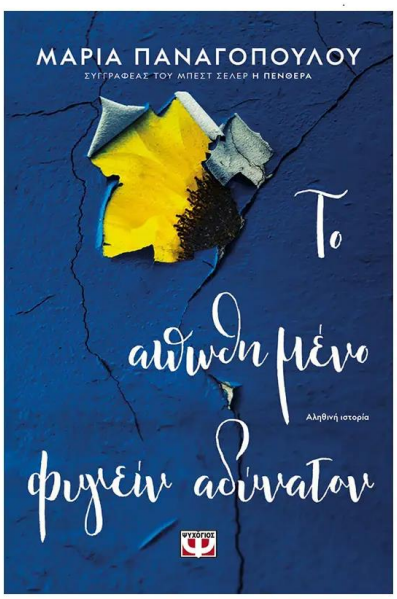

Λίγα λόγια για το βιβλίο
Ο Ανάργυρος, γόνος μεγάλης επιχειρηματικής οικογένειας της Σαντορίνης, ετοιμάζεται να παντρευτεί την Άννα, ένα κορίτσι από την Ανάφη που εργάζεται στο υπερπολυτελές ξενοδοχείο του. Μια προκλητική ενέργεια της αδελφής του, της «τοξικής» Καλλίστης Σαντοριναίου, τινάζει τη γαμήλια τελετή στον αέρα και τρέπει τη νύφη σε φυγή. Είκοσι χρόνια μετά, η Άννα κι ο Ανάργυρος συναντιούνται τυχαία και αποφασίζουν να δραπετεύσουν για λίγο από τη ζωή τους, ταξιδεύοντας στον εξωτικό Μαυρίκιο. Εκεί, τους περιμένει «η πιο σκοτεινή νύχτα της ψυχής»…
Μια αληθινή ανθρώπινη ιστορία που κάτω από την επιφάνειά της κρύβει ένα ηφαίστειο έτοιμο να εκραγεί. Στα έγκατά του δεν κοχλάζει πύρινη λάβα, αλλά κάτι εξίσου ανελέητο και καταστροφικό· τα απωθημένα.
Η ζωή που ονειρευτήκαμε και δεν καταφέραμε να ζήσουμε στοιχειώνει νομοτελειακά αυτή που ζούμε; Ή μήπως η καρδιά μας διαθέτει έξοδο κινδύνου από τον λαβύρινθο των καταπιεσμένων επιθυμιών; Υπάρχει τρόπος να ξεφύγουμε από τα δεσμά του υποσυνείδητου; Ή το απωθημένο φυγείν αδύνατον;

Βιογραφικό
Η **Μαρία Παναγοπούλου** γεννήθηκε και μεγάλωσε στον Πειραιά. Το πραγματικό της επίθετο είναι Παναγοηλιοπούλου, αλλά σε ηλικία 19 ετών, όταν ξεκίνησε να εργάζεται ως ρεπόρτερ στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΪ, αναγκάστηκε να το περικόψει αφού ήταν γλωσσοδέτης για τους παραγωγούς των εκπομπών. Σπούδασε Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Έχει εργαστεί στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση, σε περιοδικά και εφημερίδες, αλλά και στον χώρο των δημοσίων σχέσεων και της επικοινωνίας. Πρόσφατα ολοκλήρωσε ένα πρόγραμμα Εφαρμοσμένης Εγκληματολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και τώρα φοιτά στο πρόγραμμα Θετικής Ψυχολογίας